

Eucharistieviering zondag 3 juli 2022

HH. Martelaren van Gorcum / Johannes van Keulen o.p.

Dominicuskerk Utrecht

Lezingen: Jesaja 66, 10-14, Lucas 10, 1-9

ALS LAMMEREN ONDER DE WOLVEN

Een zuster op leeftijd kwam 's avonds terug van een parochievergadering. Vanaf de bushalte waar ze uitstapte was het een paar honderd meter lopen naar haar huis. Het pad waar ze liep ging over onverlicht terrein; daar zag ze een groep opgeschoten jongens. Net die dag had ze via het journaal gehoord van jeugdbendes die ouderen lastig vielen. De angst kroop in haar omhoog, maar ineens kreeg zij een idee. Ze stapte kordaat op de knullen af en vroeg: Jongens kunnen jullie mij de weg wijzen naar ... Zeker, mevrouw zeiden ze. Ze wezen de richting en twee liepen een eind met haar mee. Die zuster liet zich niet imponeren door de dreiging die van de groep uitging, maar sprak hen aan op hun goede kant, gaf hun vertrouwen, de kans er te zijn voor haar.

Aan dit voorval moet ik denken bij de instructie die de leerlingen krijgen van hun meester. *Ik stuur jullie als lammeren tussen de wolven* – zo begint het.

De harde maatschappij zit niet op onze boodschap te wachten

Net zo min als ze mij met open armen zullen ontvangen.

Ga niet onnozel op pad, wil hij duidelijk maken. Wij zijn dan geneigd ons te wapenen

en tegenover de dreiging middelen in te zetten om zelf te imponeren:

met een hele groep erop uit trekken en daarin enkele stevige knapen mee te nemen, een netwerk van vertrouwde adressen uit te bouwen en niet met lege handen te komen, en vooral: controle houden over de gang van zaken.

Maar nee: niets van dit alles. Erger nog: twee aan twee op weg gaan met niets anders dan de kleren aan je lijf, niets achter de hand om op terug te vallen, je afhankelijk maken van de anderen, afwachten waar ze je ontvangen; en daar blijven. geen geschenken om binnen te komen, enkel een groet – goede dag, *sjaloom/salam* – en leven van wat je voorgeschoteld krijgt.

Kortom: als ik peil naar de bedoeling van deze reisinstructie,

de geest die ze ademt, de instelling die ze van de leerling vraagt,

dan komen bij mij twee woorden naar boven: ontvankelijkheid en vertrouwen.

In plaats van te imponeren en zichzelf met hun onderneming veilig en zeker te stellen moeten de leerlingen het ongewisse aangaan en vertrouwen op het goede in anderen.

Kort samengevat: geef die anderen de kans geven er voor jou te zijn.

Eet wat je wordt voorgezet – stel je open voor anderen
genees de zieken – wees helend en genezend aanwezig
en zeg dan 'het komt eraan, de nieuwe wereld van God'.

In die volgorde! Dat betekent:

laat eerst zien wat je gaat verkondigen en laat horen. Dat betekent:

toon je open en ontvankelijk voor wat anderen je bieden en voorschotelen

en wees vervolgens helend en genezend aanwezig.

Dat is een begin van ommekeer in een wereld van machtsvertoon en wantrouwen.

Dan heeft jouw preek een bodem in jouw praktijk,

dan laat je in je doen en zien wat wat jouw boodschap is.

Dat is werkelijk tegendraads: in een wereld waarin men tegen elkaar opbiedt een ander tegemoet treden met : 'Jij kunt iets voor mij betekenen'.

Zoals Jezus zelf niet met het opgeheven vingertje voor de tolgaarder stond, maar hem aansprak met: "Ik wil jouw gast zijn"

- Hij liet zich bedienen door iemand van wie niemand gediend wilde zijn.

Dat kan helend en genezend werken: een begin van vrede in een geharnaste wereld.

Juist omdat de Heer kwam met lege handen kon die geldschrapper zijn goede kant laten zien.

En het smaakte naar meer! Zo werd die man losgeweekt uit zijn hebzucht

en werden de omstanders uitgedaagd het beeld dat zij van de man hadden los te laten.

Bij onze Heer staan andere waarden voorop dan in onze samenleving:

dichtbij komen, contact zoeken met het hart van de ander, vertrouwen geven.

Dat geeft vrede en saamhorigheid in plaats van verdeeldheid en ruzie

– in de woorden van Jesaja in de eerste lezing: *'Ik laat vrede komen als een rivier,*

Zoals een moeder haar kind troost, zo troost ik u'.

Niet het harnas van de strijd, maar de troost van de moederborst.

In de heilige communie ontvangen wij iemand die afziet van macht,

die weerloos naar je toekomt als een stuk brood. Wil je dat dit ontvangen echt menens is?

Dan zul je je door Hem moeten laten beïnvloeden: kiezen voor déze benadering van mensen.

Romano Guardini zei het destijds al: Christen zijn is niet allereerst een leer aanhangen

maar je toevertrouwen aan de invloed van een uniek iemand: Jezus van Nazareth,

en de instelling waarmee jij in het leven staat door Hem laten omturnen

Kiezen voor Zijn benadering van mensen. Voor ons in deze kerk is dit actueel.

Imponeren zit er voor ons niet in met ons kleine aantal.

Het zaaigoed waarmee we zaaien, is beperkt; hoe of waar het valt: daar gaan we niet over.

Wat het gaat om echte ontmoeting met de wereld van vandaag.

Iets dat van weerskanten komt. Eer wij iets aanreiken ons iets aan laten reiken.

Van die ontmoeting heeft geen van de twee kanten de regie.

Eén is er die de regie in handen heeft van de ontmoeting en het gesprek dat we zoeken,

die Ene die vaak langs ongedachte wegen mensen naar elkaar toe leidt.

Het gaat om een samenspel waarin de een de ander uitnodigt en uitlokt,

om een werkelijk open staan voor de ander en zo elkaars hart de kans geven zich te uiten.

Ik hoor het in het lied *Elkaar tot spreken horen* uit Eva's Liedboek

Tot spreken heb je mij gehoord

tot nieuwe levenskracht

Ervaring, eerder nooit verwoord

werd aan het licht gebracht.

Tot spreken heb je mij gehoord

en tijdens mijn verhaal

ontstaat in mij een ander woord,

begin van nieuwe taal.

Tot spreken heb ik jou gehoord

in wederkerigheid

Wij scheppen samen, woord voor woord

de taal die ons bevrijdt.

VOORBEDEN

Bidden wij tot God
die aan mensen
zijn koninkrijk op aarde toevertrouwt:

Voor de wereld van vandaag,
vooral daar waar het oorlog is:
dat regeringsleiders die hun volk ophitsen tot inkeer komen
en dat dreiging plaats maakt voor vertrouwen in elkaar.

Om zegen over allen die Jezus Messias verkondigen,
over pastores en vrijwilligers, vrouwen en mannen:
dat zij zich open en ontvankelijk tonen voor hun mensen,
hen bevrijden uit wat hen neerdrukt en bemoedigen

Over ons hier die zoeken naar wegen
om Gods rijk op aarde zichtbaar te maken:
dat wij bij tegenslag de moed niet verliezen,
vertrouwend op Hem die onverwachte wegen opent.

Om zegen over Oscar en Eva Alva de Vos:
die vandaag hun eerste heilige communie zouden ontvangen
dat zij gauw gezond en wel in ons midden kunnen zijn
en uitgroeien tot mensen die goed zijn voor anderen.

Jozef Essing o.p..